

A titóista tavaszi vetési tervek teljes csődje

Jugoszláviában az utóbbi három év alatt évről-évre emelkedik a parlagon hagyott és a meg nem művelt földterületek százaléka. Ebben az évben azonban már teljesen csődbe jutott a tavaszi vetésterv. Az ország legtermékenyebb vidékein, mint például a Vajdaságban, az előirányzott vetésterületből mindössze 21,3 százalékot vetettek be, bár a terv szerint már március végén a tavaszi ösztésterület 80 százalékát be kellett volna vetni. Kosmetán április végéig az előirányzott területnek mindössze 11,7 százalékát vetették be. Ilyen a helyzet az ország többi részein is, sőt rosszabb, mert vannak olyan helyek, ahol a vetési területnek csupán 5–10 százalékát vetették be, annak ellenére, hogy az időjárás igen kedvezett a munkálatoknak.

Mi az oka ennek a katasztrófális helyzetnek?

A titóisták háborús készülődése, a dolgozó parasztság tömegeinek teljes és könyörtelen kifosztása a parasztságot koldúsbotra juttatta. A dolgozó parasztságnak nincs vetőmagja, nincsenek szerszámai, igazsálat, sőt végső fokon nincs, aki a földet megművelje.

A múlt évben a titóisták a szó szoros értelmében „kikakarították” a magtárakat. A termés nagyobb részét kiszállították külföldre, a többi pedig katonai magtárakban raktározta el. A múlt évben csak Belgiumban 2 ezer vagon elsőrendű minőségű vetőmagnak megfelelő tengerit szállítottak, amivel 1 millió 400 000 hold földet lehetett volna bevetni, vagyis a tavaszi vetésterületnek több mint egyharmadát. Ez az egyik ok.

A másik, hogy a titóisták már évek óta fosztogatják az állatállományt. Ma már a parasztság állatállománya a három év előttiének a felére csökkent. Vannak vidékek, mint például a begai járás, ahol száz hektár szántóföldre mindössze 3–4 pár igásállat jut. Érthető, hogy ennyi igásállattal lehetetlen a tavaszi munkálatokat és a vetést végrehajtani. Ez a másik ok.

Haditermelés

Jugoszlávia gyárai teljesen átérték a haditermelésre, még az a néhány gyár is, amely eddig mezőgazdasági felszereléseket gyártott. Traktorokból a jugoszláv parasztság nem is álmodhat, sőt a mezőgazdasági szerszámok terén lévő hihihetetlen hiány arra kényszeríti, hogy visszaférjen az öszi kori fűtéshez. Ez a harmadik ok.

Kényszermunka

A negyedik, hogy Titoék több mint 1 millió dolgozó parasztot hívtak be katonának. Több száz ezer dolgozó parasztot kényszermunkára hurcoltak el a bányákba, erdő-

irtásokhoz és katonai építkezésekhez. Csak a Banja Luka-Doboj útvonal építéséhez több mint 50 ezer falusi ifjút és leányt hurcoltak el. Odahaza sok faluban csak az aszszonyok, gyenmek és öregek maradtak, akiket már amúgy is igen meggyőzt az éhezés és emiatt sem tudják pótolni az elhurcolt férfimunkaerőt.

A titóisták, hogy valami módon

eltussolják, illetve megmagyarázzák a tavaszi vetés csődjét, azt igyekeznek elhitetni a néppel, hogy a sok ezőzés miatt nem tudták teljesíteni a tervet. Ugyanígy igyekeztek tavaly az aszályos időjárással takarózni. Azonban a jugoszláv parasztság nagyon is jól tudja, hogy mi a csőd oka és nagyon jól tudja ezt az egész jugoszláv nép is.

Jugoszláv csetnikek és usztlasák pusztulnak el Koreában

Róma, (TASZSZ). Az Avanti című lap belgrádi jelentése szerint az amerikaiak által nyugat-németországi és ausztriai táborokban élő jugoszláv csetnikek és usztlasok hozzátartozói értesítést kaptak a Vöröskeresztől, hogy hozzá tartozójuk Koreában — ahová állítólag „önkéntesként” szállították — elpusztult. A legutóbbi hetekben különösen gyakran érkeztek ilyen értesítések.

A valóságban — írja a lap — a nyugat-németországi és ausztriai hatóságok már régóta toborzást folytatnak ezek között az úgynevezett „elhurcolt személyek” között. Azt ígéri nekik, hogy a koreai háború után visszaszállítják őket hazájukba, ahol kegyelemben részesülnek. Ezt az ígéretet a Tito-klika is szavatolja.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

Phenjan (TASZSZ). A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága június 5-én közölte, hogy a koreai néphadsereg egységei, szoros együttműködésben a kínai önkéntesekkel, valamennyi arcvonalon

visszaverik az amerikai-angol beavatkozók csapatainak ellentámadásait, miközben emberben és hadianyagban súlyos veszteségeket okoznak az ellenségnek.

Június 5-én lelőttek öt ellenséges repülőgépet.

Az amerikai légibanditák a koreai városokra robbanó gyermekjátékokat dobálnak

Phenjan (TASZSZ). Koreai sajtó-jelentések szerint az amerikai repülőgépekről a koreai néphadsereg mögöttes területeire különböző robbanó tárgyakat, sajtáságos apró aknákat dobálnak le. Ezek főként gyermekjátékok, töltőtollak, szb., amelyeket azzal a szándékkal dobálnak le, hogy gyermekek vegyék fel.

A néphadsereg tüzserészei megállapították, hogy ezeket a „töltő-

tollakat” és „játékokat” robbanóanyaggal töltötték meg és hogy azok érintésre vagy csavarásra felforrannak. Ilyen robbanó „gyermekjátékokat” dobáltak le amerikai repülőgépekről Phenjanban, a Moranbon-hegy térségében, továbbá Hicsen, Szimüjesu, Jonben és Vonszan városokban. Amerikai gyilkosok kezétől a koreai gyermekek ezrei pusztultak el, vagy váltak nyomorékká.

Athénben államcsínyt terveztek

Szöfia, (BTA). A szabad görög rádió jelentése szerint május 31-re virradó éjszaka államcsínyt kíséreltek Athénben. A kudarcba fulladt államcsíny a királyi udvarhoz közelálló Papagosz-vezette katonai klikk szervezte. Az amerikaiak, hogy Papagoszt utókatlyaként tartsák meg balkáni agresszív imperialista terveik megvalósítására és hogy e tervek álcázására megőrizték Venizelosz alparlamentarizmusát is, idejekorán közbeleptek és gondoskodtak az ügy eltussolásáról. A felelősséget a görög had-

sereg hét-nyolc magasrangú tisztjére hárították, akiket a hatóságok már le is tartóztattak.

Belgiumban letartóztattak több békeharcost

Párizs, (MTI). A belga rendőrség Méninben letartóztatta Boulrier abbát és több francia békeharcost, akik egy helyi békegyűlésre utaztak. A letartóztatottakat azután kitoloncolták Belgiumból.

BOLDOGSÁG

Írta: JAO-CIN

— Azt akarom neked mondani... — egy pillanatra megállt és azután egész testével előre hajolva ki-mondta:

— Én... vissza akarok menni a hazámba!

Ránéztem, annyi erőm sem volt, hogy egyetlen szót is szóljak. Ton Hi, az én feleségem, itt akar hagy-ni engem és a gyereket, hogy visz-sza menjen a hazájába?

— Ezt komolyan elhatároztad? — kérdeztem komoran.

Igenlőn bólintott.

— Én... én... pedig nem egyez-mek bele! — szakadt ki belőlem aka-ratom ellenére.

Ton Hi tágranyitott szemekkel me-reedt rám, melyekből féjésként meg-belső harc látszott. Csak most vettem észre, hogy ezekben a napok-ban mennyire lesoványodott, az-alla mennyire megnyúlt, milyen fájd-almas ráncok jelentek meg szája-szögletében.

— Hogy? Te nem egyezel bele?

— ismételte keserűen. — Nem! Az lehetetlen... Ezek nem a te szavaid. Tudom, te nem akarsz, hogy elhagyjuk egymást... De hát így... csak nem lehetünk együtt... Ilyen időben...

Felindultam, némán keltem fel az asztal mellől.

Csakugyan: az utóbbi napokban hallottam, hogy sok koreai tért vissza hazájába, hogy résztvegyen a háborúban. Nekem azonban eszembe sem jutott, hogy az én feleségem is így cselekedhet. Tekintetem a fiam kabátjának akadt meg.

— De mi lesz a fiunkkal? — tört ki belőlem.

Ton Hi lehajtotta a fejét és idegesen húzogatta a kendője szélét.

Egy szót sem szólt.

Némán ültem és szinte fájó éles-séggel és világossággal villantak fel emlékezetemben azok az idők, amelyekkel együtt töltöttem.

Az ellenséggel vívott kegyetlen harcok idején ismerkedtünk meg. Emlékszem Janszon városára 1942 tavaszán. Késő éjjel tértem haza egy kis koreai kifizetésből, ahol tilkos megbízatást kaptam. Amint észrevettem, hogy ablakom kivilágosodik, három, vagy négy fegyveres tört be a szobába. Pisztolyaik csővét rámirányították és lefogtak. Három nap és három éjjel egyfoly-tában tartott a kihallgatásom. De egyetlen szót sem tudak kiszedni belőlem.

— Beszélj végre? — kiáltott a tolmács, egy japánosan nyírt bajusztú kínai és olyan erővel vágott az arcomba, hogy szemem elhomályosult. De én makacsul hallgattam.

— Hívjátok be a tanút! — kiál-totta ingerülten a japán nyomozó.

A szobába egy asszonyt löktek be. Arcát ellakarlák hosszú hajának összekuszált fürtjei. Amint kiegye-nesedett a büszkén kapta fel a fejét, megismertem Ton Hit. Akkor nővérevel a városi kórházban dolgozott és nyilván az én ügyemmel kapcsolatban tartóztatták le őt is.

— Megismered? — kérdezte gúnyosan a tolmács. — Mond meg neki, hogy beszéljen el mindent, ak-kor téged szabadon engedünk.

Ton Hi hirtelen lendülettel olyan erővel ütött az áruló arcába, hogy az megnémult a fájdalomtól.

— Ez már igen! — nevette el magát később a japán őrdög és véstűjszóval mondta: — Jól van! A férjed nem válaszol, téged kényszerítünk a megszólalásra.

Ton Hi hideg tekintettel nézett

Egy fiatal tudós ajándéka a kisteleki általános iskolának

Ásványgyűjteményt kaptak a kisteleki úttörők

(Tudósítónktól.) Pár nappal ezelőtt egy meglehetősen súlyos csomagot hozott a posta a kisteleki általános iskolába. Budapest-ről, Kriván Pál geológus tanársegéd-től érkezett a csomag, amely ásványgyűjteményt tartalmazott. A csomaghoz mellélt levélben a feladó meg is magyarázta a küldött ásványgyűjtemény jelentőségét.

„Anyagi bemutatón ez az anyag végtelen sokféleségének kis együttese. Kíváncsi vagyok, hogy a kisteleki jó hasznára váljon és akkor én is segítek egy téglával hazánk építését” — mondja a küldő levél.

Nem véletlen, hogy Kriván Pál a nép fiaira gondol. Babiák Béla, az iskola igazgatója a következőket mondja róla:

— Kriván Pált személyesen ismerem. Az elmúlt nyáron több mint két hónapon át talajkutató munkálatokat végzett Kisteleken. Hód-mezővásárhelyi parasztszülők gyermeke, akit tudásvágya és kitartó szorgalma emelt fel az egyetemi

tanársegédi állásig. De ott sem feledkezik meg osztályáról és minden erejével a nép felemelésén fáradozik.

Az igazgató szavai után Csuri Sándor, az iskola kémia és ásványtanszakos tanára megemlíti a gyönyörű ásványgyűjteményt, amely több mint 165 darab különféle ásványt tartalmaz. A hozzá mellélt leltárból megtudhatjuk, hogy az ásványgyűjteményt hazánk és a szomszédos népi demokráciák területéről gyűjtötték össze. Sőt az egyik vasérc, a „hematit” mellett ez olvasható: Kriván-Pál; ez az ásványdarab „chál” a Szovjetunió földjéről származik.

Kriván Pál példája nem egyedülálló ebben az országban. Tudósaink nagyrésze már ugyanilyen gondolkodású. Egyre növekszik azoknak a magyar tudósoknak a száma, akik minden tudásukkal a nép érdekét szolgálják. Munkájuk hozzásegít bennünket ahhoz, hogy mielőbb felépítsük hazánkban a szocializmust.

Fülekli János

Szegedi kultúrscoportok is szerepelnek a budapesti hét műsorán

Az Országos Kultúrverseny üzemvárosi szakaszában legjobb színvonalat elért színjátszó-, ének-táncscoportok június 11–17-e között a fővárosban, a budapesti kultúrthéten szerepelnek. A csoportok június 11–15-ig a Magyar Színházban, június 16-án a Városi

Színházban, június 17-én a margitszigeti szabadtéri színpadon lépnek fel. A szereplő csoportok között van a Szegedi Kenderfonó színjátszó gárdája és a Szegedi Vasutas férfi énekkar.

A kultúrthéten résztvevő csoportok minden tagja emléklapot kap.

Az osztrák nép megelégedte Amerika terveit

Bécs. Az osztrák katolikusok egy csoportja levelet intézett a salzburgi érsekhez, amelyben közlik, hogy az amerikaiak Salzburg közelében nagy katonai tábor építtetnek, ahol a nyugati hatalmak megszálló csapatait akarják elhelyezni.

A levélírók kéri a salzburgi érseket: Vesse látha minden tekintélyt, hogy felhívja az osztrák kormány figyelmét arra a veszélyre, amelyet az amerikai terv megvalósítása jelent nemcsak Salzburg, hanem egész Ausztria szempontjából.

Jól felkészültek a vizsgákra

A SZEGEDI OROSZ INTÉZET HALLGATÓI

A Szegedi Orosz Intézetben 94 fiatal tanul. A hallgatók általában üzbömbi és szakértelességi tanfolyamokról kerültek az intézetbe. Nyolcvan százalékuk diákszállóban lakik. Legnagyobb részük 300–500 forintos ösztöndíjban részesül. Laczik Imre, aki a múlt év őszi üzbömbi jött tanulni, családos ember. Több, mint ötszáz forint ösztöndíjat kap.

A vizsgákra — amelyek folya-

matban vannak — a hallgatók jól felkészültek. A DISZ

14 tanulócsoporthat

szervezett. Minden egyes csoporton belül szaktárgyaknak felelőst állítottak, aki figyelemmel kíséri a csoport előrehaladását és segíti az elmaradásokat. Berkes István csoportja minden egyes tagjával sokat foglalkozott. Ennek eredményeként a 29-én megtartott elő-kollokviumok alkalmából csoportja 4,2-re javította a félévi 3,25 átlagot. A szaktanárok hetente 2–3-szor, a kollokviumok előtt pedig már minden nap konzultációt tartottak. Ezeket nemcsak a hallgatók intézték kérdéseket válaszoltak meg, hanem alaposan megbeszéltek a legfontosabb vizsgakérdéseket is. Az előadók közül különösen Pete István, Szarka János és Nagy Imre érdemeit dicséretet, akik

felkeresték a gyengébb tanulókat

és segítséget nyújtottak tanulmá-nyi lemaradásuk behozására. Gyuris Margit elsőéves, a Szegedi Levegőgyáról középiskolai képzett, sőt nélkül került az egyetemre. Saját szorgalmával és tanulópartija Engi Piroksa segítségével most az első tantárgyból négyesre kollokvált.

A kollokviumok első napjait figyelembe véve megállapítható, hogy az intézet hallgatói a félévi 2,28-as átlagot 4,35-re emelték.

A DISZ-fiatalkok faliújságon pellengéreztek ki, aki gátolja a vizsgákra való felkészülést. Erde-kes, rajzos cikkeken mutattak rá, hogy Szabó Zoltán elsőéves — bár délelőtti futballozott — délután „fájt a feje” eljönni a konzultáció-ra.

Nem feledkeznek meg

a jövő évi beiskolázás szükségességéről sem. Az előadók és hallgatók brigádjai számos környező iskolát felkerestek. Eddig hatvanhat fiatalat győztek meg, akik elhatározták, hogy a jövő évben a Szegedi Orosz Intézetben tanulnak. A brigádok tagjai a tanulmányi év megkezdéséig állandóan leveleznek azokkal a fiatalokkal, akik ősszel kerülnek majd az egyetemre.